

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **A. L.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Karlem Touschkem
sídlem Staropramenná 722/26, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2024 č. j. 38499245100-41453-713403,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil dvě rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 2 (dále též „*správce daně*“), o výši hotových výdajů ze dne 19. 8. 2024 č. j. 6557785/24/2002-00540-111122 a č. j. 6559006/24/2002-00540-111122 (dále též souhrnně „*rozhodnutí správce daně*“). Správce daně těmito rozhodnutími stanovil žalobci povinnost uhradit výdaje vzniklé při provádění daňové exekuce nařízené dvěma exekučními příkazy ze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

dne 14. 10. 2022 č. j. 7899420/22/2002-00540-105546 a č. j. 7898131/22/2002-00540-105546 v celkové částce 26 473 Kč (17 000 Kč a 9 473 Kč), což jsou náklady na vyhotovení znaleckých posudků, jelikož exekučními příkazy byl nařízen prodej vlastnického podílu žalobce na nemovitých věcech zapsaných na LV č. XA v k. ú. XB a LV č. XC v k. ú. XD k úhradě daňového nedoplatku žalobce ve výši 1 060 680,98 Kč.

2. Pro věc jsou podstatné tyto skutečnosti:
3. Podle tří výkazů nedoplatků (ze dne 22. 8. 2014 č. j. 5215490/14/20002-24803-103293, ze dne 29. 10. 2014 č. j. 6208456/14/2002-24803-106181 a ze dne 29. 9. 2015 č. j. 6204020/15/2002-51523-110660), evidoval správce daně u žalobce na dani z příjmů fyzických osob (dále též „DPFO“) a na dani z přidané hodnoty (dále též „DPH“) daňové nedoplatky (dále též „daňové nedoplatky“).
4. Daňové nedoplatky žalobce byly vymáhány dvěma exekučními příkazy na přikázání pohledávky z účtu ze dne 29. 10. 2015 č. j. 6691240/15/2002-00540-105668 (poddlužník Komerční banka, a.s.) a č. j. 6694922/15/2002-00540-105668 (poddlužník mBank S.A., organizační složka) a jedním exekučním příkazem na srážky ze mzdy a jiných příjmů ze dne 22. 3. 2016 č. j. 1947175/16/2002-00540-105668 (poddlužník Česká správa sociálního zabezpečení).
5. K zajištění daňových nedoplatků byla zřízena tato zástavní práva k nemovitým věcem v podílovém vlastnictví žalobce: tři zástavní práva ze dne 18. 5. 2015 pod č. j. 3924355/15/2002-00540-105668 na nemovité věci na LV č. XE v k. ú. XB, obec X, pod č. j. 3929586/15/2002-00540-105668 na nemovité věci na LV č. XF a č. XG v k. ú. XH, obec X a pod č. j. 3932052/15/2002-00540-105668 na nemovité věci na LV č. XC v k. ú. XD, obec X; a další zástavní právo dne 21. 5. 2015 pod č. j. 4000606/15/2002-00540-105668 na nemovité věci na LV č. XA a LV č. XI v k. ú. XB, obec X.
6. Usnesením Krajského soudu v Plzni (dále též „insolvenční soud“) ze dne 28. 4. 2016 č. j. KSP 29 INS 6326/2016-A-11 v rámci insolvenčního řízení byl zjištěn úpadek žalobce a povoleno oddlužení.
7. Správce daně dne 18. 5. 2016 přihlásil v insolvenčním řízení daňové nedoplatky žalobce v celkové výši 3 308 061,80 Kč, z toho zajištěné pohledávky ve výši 3 279 610,45 Kč.
8. Dne 1. 3. 2017 insolvenční soud usnesením č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-28 schválil oddlužení žalobce.
9. Dne 22. 4. 2022 insolvenční soud usnesením č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-47 vzal na vědomí splnění oddlužení žalobce a usnesením č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-48 osvobodil žalobce od placení doposud neuspokojených pohledávek.
10. Dne 14. 10. 2022 správce daně nařídil exekučními příkazy daňovou exekuci prodejem vlastnického podílu žalobce k vymožení daňového nedoplatku žalobce ve výši 1 060 680,98 Kč na nemovitých věcech zapsaných na LV č. XA v k. ú. XB pod č. j. 7898131/22/2002-00540-105546 a na LV č. XC v k. ú. XD pod č. j. 7899420/22/2002-00540-105546.
11. Správce daně pro vypracování znaleckých posudků k určení výsledné ceny nemovitých věcí ustanovil znalce, a to k nemovité věci zapsané na LV č. XA v k. ú. XB rozhodnutím ze dne 13. 5. 2024 č. j. 4151813/24/2002-00540-105546, a k nemovité věci zapsané na LV č. XC v k. ú. XD rozhodnutím ze dne 4. 6. 2024 č. j. 4877758/24/2002-00540-105546.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

12. Po obdržení faktur od znalců správce daně předepsal žalobci k úhradě hotové výdaje daňové exekuce, jimiž jsou náklady na vyhotovení znaleckých posudků. Rozhodnutím o výši hotových výdajů ze dne 19. 8. 2024 č. j. 6559006/24/2002-00540-111122 správce daně předepsal žalobci k úhradě náklady na vyhotovení znaleckého posudku na nemovitost v k. ú. XB ve výši 9 473 Kč (dále též „*rozhodnutí I*“); a rozhodnutím o výši hotových výdajů ze dne 19. 8. 2024 č. j. 6557785/24/2002-00540-111122 předepsal žalobci k úhradě náklady na vyhotovení znaleckého posudku na nemovitost v k. ú. XD ve výši 17 000 Kč (dále též „*rozhodnutí II*“). Proti oběma rozhodnutím I a II podal žalobce odvolání.
13. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jímž obě rozhodnutí I a II o výši hotových výdajů potvrdil. V odůvodnění konstatoval, že správce daně uplatnil v insolvenčním řízení svoji pohledávku v celkové výši 3 308 061,80 Kč, z toho zajištěnou ve výši 3 279 610,45 Kč. Pohledávka byla v rámci přezkumu částečně uspokojena ve výši 1 564 738 Kč z výtěžku zpeněžení nemovitých věcí zapsaných na LV č. XF a č. XG v k. ú. XH. V rámci insolvenčního řízení zůstala neuspokojena pohledávka ve výši 1 714 872,45 Kč zajištěná zástavním právem správce daně k nemovitým věcem. Po skončení insolvenčního řízení správce daně vydal dne 14. 10. 2022 dva exekuční příkazy na prodej vlastnického podílu na nemovitých věcech, a to zapsaných na LV č. XA v k. ú. XB (č. j. 7898131/22/2002-00540-105546) a zapsaných na LV č. XC v k. ú. XD (č. j. 7899420/22/2002-00540-105546). Zahájil tak daňovou exekuci podle § 178 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*daňový řád*“). Z důvodu předpokládané nižší ceny vlastnických podílů předmětných nemovitých věcí, přistoupil správce daně k vymáhání exekučními příkazy na prodej vlastnického podílu na nemovitých věcech pouze části daňového nedoplatku, neuspokojeného v rámci insolvenčního řízení, evidovaného na osobním daňovém účtu žalobce. Exekuční příkazy byly vystaveny na částku ve výši 1 060 680,98 Kč. Daňová exekuce, na jejímž základě vznikly správci daně sporované hotové výdaje, byla zahájena až po pravomocném skončení insolvenčního řízení. Výrok usnesení insolvenčního soudu ze dne 22. 4. 2022 č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-48 o zproštění povinnosti uhradit náklady věřitele, se proto nevztahuje na náklady vzniklé při nově zahájené daňové exekuci, ani na hotové výdaje s ní spojené. Podle § 414 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „*insolvenční zákon*“), se může správce daně i po pravomocném skončení insolvenčního řízení domáhat uspokojení zbývajících částky neuspokojené zajištěné pohledávky z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění, a to do hodnoty tohoto majetku. Správce daně zahájil nové daňové exekuce ve smyslu § 178 odst. 1 daňového řádu až po pravomocném skončení insolvenčního řízení dne 22. 4. 2022. V průběhu těchto daňových exekucí správci daně vznikly hotové výdaje za vypracování znaleckých posudků pro stanovení obvyklé ceny nemovitých věcí. S ohledem na skutečnost, že daňové exekuce byly nařízeny až po skončení insolvenčního řízení, neuplatní se právní úprava podle insolvenčního zákona, nýbrž se aplikuje daňový řád. Správci daně v souvislosti s exekučními náklady vznikly hotové výdaje, které byl oprávněn rozhodnutími I a II na žalobci uplatnit a žalobce je povinen podle § 182 odst. 5 daňového řádu je uhradit.
14. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce podanou žalobou.
15. Žalobce namítá, že podle insolvenčního zákona a podle usnesení insolvenčního soudu odpovídá za pohledávky správce daně pouze do výše hodnoty zajištěného majetku. Nelze po něm spravedlivě požadovat, aby hradil hotové výdaje spojené se zpeněžením předmětných spoluvlastnických podílů k nemovitým věcem, zvláště za situace, kdy hodnota majetku je nižší než zbývajících (dosud neuhrazená) část pohledávky. Postup při zpeněžení majetku

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

žalobce po skončení insolvenčního řízení musí být *per analogiam* shodný jako v insolvenčním řízení. V něm insolvenční správce předmět zajištění zpeněží, zapraví náklady zpeněžení, svou odměnu a zbylou část vydá zajištěnému věřiteli. Po žalobci tudíž nelze spravedlivě žádat žádné další úhrady nad hodnotu zajištěného majetku.

16. Podle žalobce k vymožení pohledávek pocházející z doby před zahájením insolvenčního řízení ani nelze zahájit nové exekuční řízení, a to pro překážku úspěšně ukončeného insolvenčního řízení. Správce daně mohl pokračovat v těch exekučních řízeních, kterými před zahájením insolvenčního řízení pohledávky vymáhal. S ohledem na zajištění pohledávek nebyl důvod, aby správce daně běžící exekuce zastavoval a zahajoval novou. Ačkoli žalovaný vydání nových exekučních příkazů odůvodňuje v bodech [33] až [39] napadeného rozhodnutí, neodůvodňuje, proč nebyl majetek zpeněžen v insolvenčním řízení, a proč nebylo pokračováno v původních exekučních řízeních.
17. Žalobce zahájení nové exekuce považuje za účelové jednání, které má žalovaného, resp. správce daně, zvýhodnit na úkor žalobce a obcházet tak účinky usnesení o zproštění povinnosti žalobce hradit zbylou část pohledávek. Exekučními příkazy k úhradě hotových výdajů exekuce správce daně fakticky zvýhodnil sám sebe tím, že požadované hotové výdaje spojené se zpeněžením by v průběhu insolvenčního řízení byly zapraveny z majetkové podstaty, šly by tedy k tíži zajištěného věřitele – správce daně. Správce daně ani netvrdí, že dal v insolvenčním řízení pokyn insolvenčnímu správci ke zpeněžení všeho zajištěného majetku. Též insolvenční správce se ve zprávě o splnění oddlužení nezmiňuje, proč část zajištěného majetku nebyla zpeněžena. Pokud by zajištěný věřitel dal pokyn ke zpeněžení, nebylo by možno insolvenční řízení skončit dříve, než by byl zajištěný majetek zpeněžen. Pokud nebyl dán pokyn ke zpeněžení, či byl daný pokyn vzat zpět, není možné postupovat tak, že žalobce nad rámec své odpovědnosti za závazek (do výše hodnoty zajištěného majetku) bude povinen hradit další částky, a to hotové výdaje správce daně.
18. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ji navrhl jako nedůvodnou zamítnout. Uvedl, že daňová exekuce byla nařízena až po pravomocném skončení insolvenčního řízení, proto se neuplatňuje právní úprava podle insolvenčního zákona, žalovaný postupuje podle daňového řádu. Jelikož žalovanému prokazatelně vznikly hotové výdaje, byl oprávněn vydat rozhodnutí o hotových výdajích, které je žalobce povinen uhradit podle § 182 odst. 5 daňového řádu.
19. Žalovaný se neztotožnil se žalobcem, že nové exekuční řízení nemělo být zahájeno z důvodu překážky ukončeného insolvenčního řízení. Dne 22. 4. 2022 insolvenční soud usneseními č. j. KSLP 29 INS 6326/2016-B-47 vzal na vědomí splnění oddlužení žalobce a č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-48 osvobodil žalobce od placení doposud neuspokojených pohledávek. Správci daně jako zajištěnému věřiteli v souladu s § 414 odst. 7 insolvenčního zákona zůstalo zachováno právo domáhat se uspokojení pohledávek, které se v insolvenčním řízení neuspokojí z výtěžku zpeněžení zajištěného majetku. V souladu s uvedeným správce daně po pravomocném skončení insolvenčním řízení zahájil podle § 178 odst. 1 daňového řádu novou daňovou exekuci na prodej vlastnických podílů na nemovitých věcech zapsaných na LV č. XC a LV č. XA. V souvislosti s touto daňovou exekucí vznikly žalovanému hotové výdaje na vypracování znaleckých posudků zajištěných nemovitých věcí.
20. Dále žalovaný uvedl, že z právní úpravy neplyne povinnost dát v insolvenčním řízení pokyn ke zpeněžení všech zajištěných nemovitých věcí. Žalovaný jako zajištěný věřitel jedná v souladu se zájmem zajistit úhradu co nejvyšší části pohledávky. Je jeho právem rozhodnout

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

se, jaký postup považuje pro vymožení pohledávky za nejefektivnější. Důvody proč žalovaný dal pokyn ke zpeněžení pouze u části zajištěných nemovitých věcí jsou pro posuzovanou věc irelevantní.

21. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud neshledal podanou žalobu důvodnou.
22. U jednání konaného dne 2. 9. 2025 účastníci setrvali na své argumentaci. Žalobce soudu navrhl, aby provedl jediný důkaz, a to insolvenčním spisem žalobce. Žalovaný žádné důkazy nenavrhl. Soud návrh žalobce na doplnění dokazování zamítl provést pro nadbytečnost, jelikož k tomu, aby ve věci mohl rozhodnout, postačí obsah doloženého správního spisu a současně konstatuje, že insolvenční řízení není předmětem tohoto soudního řízení správního, jak jej žalobce vymezil v žalobě.
23. Městský soud v Praze vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění.
24. Podle § 182 odst. 1 daňového řádu *exekuční náklady je povinen hradit dlužník, pokud daňová exekuce nebyla provedena neoprávněně.*
25. Podle § 182 odst. 2 daňového řádu *exekuční náklady spočívají v náhradě nákladů za nařízení daňové exekuce, v náhradě nákladů za výkon prodeje a v náhradě hotových výdajů vzniklých při provádění daňové exekuce.*
26. Podle § 182 odst. 5 daňového řádu *výši hotových výdajů stanoví správce daně vždy samostatným rozhodnutím. Stanovenou výši hotových výdajů je dlužník povinen uhradit do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Náhradu hotových výdajů, které souvisí s výkonem prodeje, hradí dlužník, i když k dražbě nebo zpeněžení předmětu daňové exekuce nedošlo.*
27. Podle § 414 odst. 1 insolvenčního zákona ve znění účinném do 30. 9. 2024 *jestliže insolvenční soud rozhodne o splnění oddlužení a dlužník splní řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, spojí insolvenční soud s rozhodnutím o splnění oddlužení rozhodnutí, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození podle věty první se nevztahuje na pohledávky vzniklé po rozhodnutí o úpadku.*
28. Podle § 414 odst. 4 insolvenčního zákona ve znění účinném do 30. 9. 2024 *při osvobození dlužníka podle odstavce 1 zůstává zajištěnému věřiteli, jestliže nedošlo ke zpeněžení majetku sloužícího k zajištění pohledávky, zachováno právo domáhat se uspokojení pohledávky z výtěžku zpeněžení tohoto majetku; pohledávek, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170), se může takto domáhat jen za dobu od skončení insolvenčního řízení.*
29. Městský soud v Praze posoudil věc následovně.
30. Předně soud považuje za nutné zdůraznit, že předmětem soudního přezkumu, jak jej vymezil žalobce v podané žalobě, je napadené rozhodnutí (ze dne 16. 12. 2024 č. j. 38499245100-41453-713403), které se vztahuje ke dvěma rozhodnutím správce daně o výši hotových výdajů (ze dne 19. 8. 2024 č. j. 6559006/24/2002-00540-111122 a č. j. 6557785/24/2002-00540-111122). Předmětem soudního přezkumu není zahájení daňové exekuce ani postup správce daně při vydání exekučních příkazů ze dne 14. 10. 2022, č. j. 7898131/22/2002-00540-105546 a č. j. 7899420/22/2002-00540-105546. Námitky žalobce brojící proti zahájení exekučního řízení jsou tak mimo vymezený rozsah soudního přezkumu, jehož předmětem je toliko

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

posouzení zákonnosti předepsání hotových výdajů k úhradě žalobci v celkové výši 26 473 Kč, jak je žalobce vymezil v žalobě. Soud se nemohl při přezkumu rozhodnutí stanovujících výši hotových výdajů vzniklých při daňové exekuci zabývat ani otázkou, zda daňová exekuce z října 2022 byla či nebyla zahájena v souladu se zákonem, takové posouzení by se míjelo s předmětem nynějšího řízení. Meritem přezkumu je otázka předepsání hotových výdajů vzniklých v rámci daňové exekuce. Proto žalobní námitky brojící proti jiným otázkám nejsou s ohledem na uvedené relevantní.

31. Žalobce v podané žalobě dále namítal, že postup při zpeněžování jeho majetku v rámci daňové exekuce měl být shodný jako v insolvenčním řízení, v němž se náklady na zpeněžování nemovitého majetku hradí z majetkové podstaty, a tedy že po něm nelze spravedlivě požadovat, aby uhradil hotové výdaje spojené se zpeněžením předmětných spoluvlastnických podílů k nemovitým věcem. Jinými slovy, žalobce se domáhal toho, že při daňové exekuci měla být v otázce úhrady hotových výdajů aplikována právní úprava insolvenčního řízení. Soud namítanému nepřisvědčil. Soud připomíná, že ke zpeněžení předmětných vlastnických podílů na nemovitých věcech zapsaných na LV č. XA v k. ú. XB a na LV č. XC v k. ú. XD došlo na základě exekučních příkazů ze dne 14. 10. 2022 č. j. 7898131/22/2002-00540-105546 a č. j. 7899420/22/2002-00540-105546 při daňové exekuci zahájené po předchozím pravomocném skončení insolvenčního řízení usnesením insolvenčního soudu ze dne 22. 4. 2022 č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-47, jímž insolvenční soud vzal na vědomí splnění oddlužení žalobce, a usnesením ze dne 22. 4. 2022 č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-48, jímž insolvenční soud osvobodil žalobce od placení doposud neuspokojených pohledávek. Exekuční daňové řízení a insolvenční řízení představují dva různé a zcela samostatné typy řízení s odlišným cílem i právní úpravou. Daňová exekuce je upravena v § 177 až § 185 daňového řádu, přičemž podle § 177 odst. 1 daňového řádu se na průběh daňové exekuce subsidiárně užije zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále též „*občanský soudní řád*“). Daňový řád nikterak nepředepisuje použití insolvenčního zákona na postup daňové exekuce. Aplikaci insolvenčního zákona na postup daňové exekuce nelze dovozovat ani analogicky, jak se snaží navodit žalobce v podané žalobě. Daňová exekuce a insolvenční řízení jsou samostatnými a odlišnými postupy, jejichž cíl a účel nejsou totožné. Zatímco exekuční řízení představuje individuální způsob vymožení pohledávky věřitele, insolvenční řízení je řízením kolektivním, při kterém mohou být řešeny pohledávky více věřitelů dlužníka. Oba postupy se řídí vlastní právní úpravou, odrážejí specifika daného typu řízení. Není proto na místě na postup daňové exekuce upravený v daňovém řádu aplikovat úpravu insolvenčního zákona, a to ani z důvodu, že daňová exekuce proběhla po skončení insolvenčního řízení. Naopak právě z důvodu, že předmětná daňová exekuce byla nařízena až po pravomocném skončení insolvenčního řízení, není dána provázanost s probíhajícím insolvenčním řízením.
32. Aplikaci insolvenčního zákona na daňovou exekuci nelze dovozovat ani z usnesení insolvenčního soudu ze dne 22. 4. 2022 č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-48 o osvobození dlužníka od placení pohledávek, jak to činí žalobce v podané žalobě. Z předmětného usnesení plyne pouze to, že žalobce jakožto dlužník se osvobozuje od placení pohledávek zahrnutých do splněného oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. V odůvodnění usnesení insolvenční soud upozornil, že podle § 414 odst. 4 insolvenčního zákona při osvobození dlužníka podle odstavce 1 zůstává zajištěnému věřiteli, jestliže nedošlo ke zpeněžení majetku sloužícího k zajištění pohledávky, zachováno právo domáhat se uspokojení pohledávky z výtěžku zpeněžení tohoto majetku. Z usnesení se nikterak

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

nepodává, že by se v exekučních řízeních zahájených po pravomocném skončení insolvenčního řízení mělo postupovat v otázce úhrady hotových výdajů shodně jako v insolvenčním řízení.

33. Správce daně byl při daňové exekuci, kterou zahájil exekučními příkazy ze dne 14. 10. 2022 č. j. 7898131/22/2002-00540-105546 a č. j. 7899420/22/2002-00540-105546 po pravomocném skončení insolvenčního řízení, povinen postupovat podle daňového řádu, případně podle občanského soudního řádu (viz § 177 odst. 1 daňového řádu). Tedy při rozhodování o exekučních nákladech musel správce daně aplikovat daňový řád, který v § 182 stanoví pravidla pro náhradu exekučních nákladů. Správce daně tudíž nepochybil, když při stanovení nákladů daňové exekuce postupoval podle daňového řádu, a nikoli podle insolvenčního zákona. Podle § 182 odst. 1 daňového řádu přitom platí, že exekuční náklady je povinen hradit dlužník, pokud daňová exekuce nebyla provedena neoprávněně (a žalobce ani netvrdí neoprávněnost provedení exekuce). Exekučními náklady se podle § 182 odst. 2 daňového řádu rozumí i hotové výdaje. Postup správce daně spočívající v předepsání hotových výdajů k úhradě žalobci tedy byl v souladu s daňovým řádem. Tvrzení žalobce, že po něm nelze požadovat úhradu hotových výdajů spojených se zpeněžením předmětných spoluvlastnických podílů na nemovitých věcech, je tudíž liché.
34. Soud neshledal důvodnými ani námitky žalobce, že zahájení daňové exekuce je účelovým jednáním, které má žalovaného zvýhodnit na úkor žalobce a obcházet účinky usnesení o zproštění povinnosti žalobce hradit zbylou část pohledávek. Jak soud konstatoval výše, předmětem nynějšího řízení není přezkum postupu správce daně spočívající v zahájení daňové exekuce, nýbrž přezkum rozhodnutí správce daně o stanovení výše hotových výdajů exekuce. Námitky směřující proti zahájení daňové exekuce tak nejsou relevantní. Nadto soud připomíná, že podle § 414 odst. 4 insolvenčního zákona platí, že pokud v insolvenčním řízení nedošlo ke zpeněžení majetku sloužícího k zajištění pohledávky, mohou se věřitelé se zajištěnou pohledávkou, tedy v daném případě i správce daně, domáhat uspokojení své pohledávky z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění i po skončení insolvenčního řízení.
35. Žalobce brojí též proti tomu, že správce daně nedal v insolvenčním řízení pokyn ke zpeněžení všeho zajištěného majetku. Tvrdí, že pokud nebyl dán pokyn ke zpeněžení majetku v insolvenčním řízení, v němž by byly výdaje spojené se zpeněžením hrazeny z majetkové podstaty, nelze po žalobci nyní požadovat náhradu hotových výdajů spojených se zpeněžením předmětného majetku v daňové exekuci. Soud k této argumentaci uvádí, že v nynějším řízení, jehož předmětem jsou rozhodnutí o výši hotových výdajů daňové exekuce, nemůže hodnotit postup správce daně v insolvenčním řízení ani otázky vztahující se k zahájení daňové exekuce. Takto nelze akceptovat vymezení rozsahu soudního přezkumu žaloby proti napadenému rozhodnutí podle soudního řízení správního. Toliko pro úplnost soud připomíná, že podle § 414 odst. 4 insolvenčního zákona, zajištěný věřitel má zachováno právo domáhat se uspokojení pohledávky z výtěžku zpeněžení i po skončení insolvenčního řízení, pokud předmět zajištění nebyl v insolvenčním řízení zpeněžen. Pro zachování práv zajištěného věřitele není rozhodující pokyn zajištěného věřitele ke zpeněžení předmětu zajištění, nýbrž zda došlo k samotnému zpeněžení. Žalobci nic nebránilo brojit proti zahájení daňové exekuce samostatně uplatněnými námitkami dříve. Soud ve shodě s žalovaným uzavírá, že námitky brojící proti namítanému postupu správce daně jsou irelevantní.
36. Ve věci je podstatné, že po pravomocném skončení insolvenčního řízení (insolvenční soud usneseními ze dne 22. 4. 2022 pod č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-47 vzal na vědomí splnění

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

oddlužení žalobce, a pod č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-48 osvobodil žalobce od placení doposud neuspokojených pohledávek) byla zahájena daňová exekuce exekučními příkazy ze dne 14. 10. 2022 č. j. 7898131/22/2002-00540-105546 a č. j. 7899420/22/2002-00540-105546. V ní vznikly náklady na vyhotovení znaleckých posudků. Správce daně proto postupoval zcela správně, když ve věci aplikoval úpravu daňového řádu a v souladu s § 182 odst. 1 a 5 daňového řádu předešal náklady na znalecké posudky jako náklady na hotové výdaje daňové exekuce k úhradě žalobci, který je povinen podle uvedených ustanovení daňového řádu předmětné náklady uhradit. Hotové výdaje vzniklé až po skončení insolvenčního řízení nemohly být zahrnuty do osvobození od placení neuspokojených pohledávek usnesením insolvenčního soudu ze dne 22. 4. 2022 č. j. KSPL 29 INS 6326/2016-B-48, neboť v době vydání toho rozhodnutí neexistovaly, a vznikly až následně poté v rámci daňové exekuce zahájené exekučními příkazy ze dne 14. 10. 2022 č. j. 7898131/22/2002-00540-105546 a č. j. 7899420/22/2002-00540-105546.

37. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nepřísluší mu právo na náhradu nákladů, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Žalovanému pod výrokem III. tohoto rozsudku soud náhradu nákladů řízení přiznat nemohl, neboť neshledal, že by v projednávané věci přesáhly jeho běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. září 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.